

[ODWIERZGNAĆ *vb pf*

3 sg m praet odwiérzgnął.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

Machnąć gwałtownie nogami; przen: być hardym: Roztył miły/ y odwiérzgnął [Incrassatus est dilectus et recalcitavit]: roztywłszy/ ztłuściawłszy/ nápełczniawłszy/ opuścił Bogá Stworzycielá fwego WujBib Deut 32/15 (Linde).

Formacje współrdzenne cf WIERZGAĆ.

ZZa